

[Bækgaard.]

Synspunkt. Skulde et saadant anlægges, maatte Bestemmelsen dog have en midlertidig Karakter, eller den maatte være formet saaledes, at Forskellen i Erhvervsforhold til de forskellige Tider kunde tages i Betragtning ved Udførelsen af Lovens Bestemmelser. Men det kan jo ikke lade sig gøre, naar det bliver en permanent Lovbestemmelse, at 60 Aars Alderen er den normale Grænse for at opnaa Ret til Aldersrente. Saa er der ikke nogen Plads for at tage Hensyn til de forskellige Tidens Erhvervsmuligheder. Man maatte i saa Fald have noget i Retning af det Ændringsforslag, der fra vor Side blev stillet i Folketinget, nemlig om en Udvidelse af den Ventil, der findes i den gældende Lov. Vi ved, at der efter den gældende Lov ogsaa er Mulighed for at give Aldersrente fra 60 Aars Alderen, og denne Ventil maatte saa udvides, en Udvidelse, som vi fra vor Side har erklæret os villige til at være med til at gennemføre. Men der er stor Fare for, at Retten til at opnaa Aldersrente fra det 60de Aar, naar den bliver permanent, for manges Vedkommende kan vise sig at blive en Hindring for at opnaa eller blive i Beskæftigelse, som de ellers vilde være glade ved at have. Der knytter sig efter vor Opfattelse saa mange Betænkeligheder til en saadan Ændring og dens Følger, at man bør undlade at gennemføre den i den Form, som her er foreslaet.

Men det er vel Meningen, at Lovforslaget skal gennemføres saadan, som det nu foreligger; Regeringen og dens Partier har jo Magt til det, og jeg forstaar efter Forhandlingernes Forløb i Folketinget, at det er Meningen. Jeg vil da gerne, i Forbindelse med mine udtalte Betænkeligheder, stille et enkelt eller et Par Spørgsmaal til den højtærede Socialminister angaaende Lovens Administration og de mulige Virkninger af dens Praktisering. Vi kan f. Eks. tænke os en 60-aarig arbejdsløs, som søger Aldersrente, fordi der ikke er Mulighed for ham for at komme i Arbejde — f. Eks. en fagudlært Typograf —, og han faar altsaa sin Aldersrente. Efter et Par Aars Forløb viser der sig imidlertid Arbejdsmuligheder i Faget, maaske i Forbindelse med Oprettelse af en ny Virksomhed; naturligvis har han mere Interesse i at komme til at arbejde igen, komme ind i Faget igen, og nu er Muligheden der altsaa ogsaa. Hvordan bliver hans Stilling saa? Jeg taler ikke om hans Stilling til Fagorganisationen, men til Arbejdsløshedskassen; kan han saa igen komme ind i

sin Arbejdsløshedskasse med sine gamle Rettigheder, eller er han nødt til — for at bevare Muligheden for en Gang igen at komme i Beskæftigelse — at blive staaende i Arbejdsløshedskassen og bære de økonomiske Byrder, som følger dermed? Det er et Problem, som ikke er uden Betydning i denne Forbindelse.

Man kan endvidere spørge, hvordan hans Stilling bliver den Dag, da Alderen gør sig stærkt gældende, den Tid, da man tidligere regnede med at opnaa Aldersrente, naar han bliver en 65—67 Aar gammel. Hvis han f. Eks. søger Aldersrente som 67-aarig, hvordan bliver da Stillingen til de forskellige Takster, der er stipuleret? Beregnes de efter 67 Aar eller efter 65 Aar, naar Manden tidligere har haft Aldersrente i 2 Aar?

Det er de Spørgsmaal, som jeg gerne vil stille, og jeg tror, man maa gøre sig klart, at man vil møde mange af den Karakter, hvis Lovforslaget bliver gennemført. Som jeg før sagde, vil det efter min Mening desværre kun formindske Muligheden for Beskæftigelse, saa den givne Ret, som man mener er en Fordel for de paagældende Aldersklasser, maaske kan vise sig at blive en tvivlsom Fordel.

En anden Udvidelse af Aldersrentelovens Rammer findes i Lovforslagets § 15, Stk. 2, altsaa det, som angaar Oprettelse af Boliger til de aldersrentenydende. Vi er i og for sig ikke imod denne Bestemmelse, men vi mener, at det økonomiske Tilsvær burde fordeles paa en lidt anden Maade, saa at det mere kan hvile paa den, som har Bestemmelseretten og Bevillingsretten i saa Henseende.

Alt i alt synes det samlede Lovforslag angaaende Ændringer i Loven om Folkeforsikring at være en Blanding af Forbedringer — hovedsagelig af teknisk Karakter, men ogsaa af reel Karakter — og af Udvidelser og formentlige Goder, som man imidlertid kan se forskelligt paa. Men efter vor Mening rokkes der ved noget af det fundamentale, som sikkert var vel overvejet, da vi gennemførte Aldersrenteloven, og som fortsattes i Folkeforsikringsloven. Der rokkes noget ved dette fundamentale; derved kommer man til at rokke ved den tilsigtede Virkning af Loven, og derfor er vi betænkelige ved Forslaget.

Hvis man ønsker at gennemføre Lovforslaget, som det foreligger, er der efter min Mening ikke nogen Grund til at søge det nærmere uddybet ved en Udvalgsbehandling. Er der derimod Mulighed for at faa indført Ændringer, er det en anden